

Fredagskveld med Trond Sjøvik og TO 500.

Fredag ettermiddag, og jeg vet at Trond Sjøvik kommer til å passere Jessheim på sin ferd inn mot Oslo og endestasjon Bislett. Tidligere på dagen har jeg hilst på Lars Dørum som leder konkurransen.

Jeg sjekker på kondis hvor Trond befinner seg, og fruene kjører meg ut i retning Lie 5 km nord for Jessheim. Vi finner Trond og hjelpemann Tom- Rune Bertelsen ved Statoilstasjonen på Lie.

Jeg kjenner ingen av gutta personlig fra før, men spør om Trond vil ha følge noen km forbi Jessheim. Det vil han veldig gjerne, og da det regnbygen løyer litt setter vi kurs innover mot Oslo. Jeg sender fruene hjem og ber henne hente meg litt lenger sør. Tom-Rune kjører i forveien og vil vente ca 10 km lenger framme.

Trond virker veldig pigg, og vi løper i et tempo på mellom 6.30-6.50 per km i følge min Garmin 610. Dette tempoet holder Trond helt inn til Bislett så lenge vi løper.

Været blir gradvis bedre, og regnet går over til lett yr med en ganske sterk motvind. Trond og jeg finner fort tonen, prater om alt og ingenting. Selv er jeg overhodet ikke forberedt på en langtur, har kun et tomt drikkebelte og mobiltelefon med meg. Har heller ikke spist på en god stund.

Sør for Jessheim treffer vi Tom-Rune igjen. Her fyller jeg opp litt drikke og blir videre med på ferden. Trond virker fremdeles pigg og sterk, helt ubegripelig for meg etter alle de kilometer han har tilbakelagt. Jeg går så sakte sier Trond, så det er best at vi løper.

På Kløfta ringer jeg fruene og ber henne komme og hente meg. Plutselig får jeg en vanvittig lyst til å følge Trond helt inn til Bislett. Vi har ikke rukket å bli uvenner enda og han velsigner ideen.

Da fruene dukker opp ber jeg bare om kredittkort, og sier at jeg kommer hjem senere i natt etter en tur til Bislett, hvordan løser vi senere.

Trond fortsetter ufortrødent videre, jeg kan overhodet ikke se noen svakhetstegn. Kilometrene tikker jevnt avgårde. Vi hopper inn i en Kiwibutikk på Skedsmokorset og kjøper sjokolade og cola. Trond har ikke problemer med å ta til seg næring, og har heller ikke hatt det tidligere i løpet.

Vi må tilbakelegge en strekning på hovedveien, og noen bilister morer seg med litt snittkjøring og viser stolt fram hva de har av fingre.

Vi nærmer oss Olavsgård og den beryktede Gjelleråsen. Trond forteller om sambygdingers skildringer av nærmest uoverkommelige bakker dengang Trondheim-Oslo rittet gikk der. Han ler godt da vi ser stigningen foran oss.

Trond lurte på hvor langt det er igjen, og for første gang lurte jeg han på noen kilometer.

På toppen av Gjelleråsen innrømmer Trond at han kjenner lukta av Bislett. Tom-Rune, som gjør en helt fantastisk jobb, holder kontroll på oss og er alltid klar om det er noe Trond trenger. Det er også en del små navigeringsalternativer, men dette informerer Tom-Rune oss kontinuerlig om.

Vi har gått hele veien opp Gjelleråsen, men etter toppen setter Trond opp samme fine fart og vi holder det gående med gode og dårlige historier.

Trond trenger ikke mye peptalk underveis, men da vi nærmer oss Sinsen merker jeg et skifte. Trond sierv han er veldig trøtt, kanskje har vi kjørt for hardt. Jeg foreslår nærmeste Statoilstasjon og en pause. Her blir det en kort liten fest med cola, pølse og boller. Trond vil sitte, men her er det ingen stol. Jeg finner en handlekurv, snur den og Trond setter seg fornøyd ned.

Noen minutter senere er vi i gang igjen. Humøret er tilbake, nå er det ikke lenge igjen.

P.g.a pausen mister vi litt kontakt med omsorgsfulle Tom-Rune. Han ringer meg opp etter kort tid og lurte på hvor vi er, og geleider oss etterhvert trygt inn mot Bislett.

Vi ser Bislett rundt gatehjørnet og slutten på Tronds fantastiske innsats og løp. Her blir vi møtt av Sharon og Marit.

Jeg er utrolig imponert over Trond. Utrolig sterk både fysisk og mentalt. Det var en stor og sann glede å få lov til å følge han inn mot Oslo og Bislett.

Takk til Tom-Rune som gjorde det mulig for Trond.

Takk til Marit som kjørte meg hjem på sparket. Snill og god.

Hilsen Pål Simonsen .Romerike Ultraløperklubb.